

Lucas 1:76-77

**En gij, kindeke, zult een profeet des Allerhoogsten genoemd worden;
Want gij zult voor het aangezicht des Heeren heengaan,
om Zijn wegen te bereiden
Om Zijn volk kennis er zaligheid te geven
in vergeving hunner zonden.**

1 verkondiging

2 vergeving

3 voorbereiding

Gemeente,

Wanneer komt Jezus?

Ten eerste; als Hij terugkomt op de wolken. Dat is niet gebeurd op 21 december, hoewel velen dat voorspeld hadden. Maar wanneer dan wel? Ten tweede komt Hij elke kerkdienst. Als de ambten de kerk binnenkomen, vertegenwoordigen zij Christus. Dan komt Hij tot Zijn Gemeente.

Ten derde komt Jezus tot ons in ons sterven. Om ons te stellen voor de rechterstoel van Zijn Vader.

Zijn wederkomst kan nog lang duren, het hoeft niet, maar het kan. Zijn komst in de eredienst met kerst duurt nog 2 dagen. Zijn komst in ons sterven kan ieder ogenblik daar zijn. Onverwacht voor ons, plotseling. En zijn wij dan bereid? Hoe vindt Hij ons dan? Als bruid? Als bruid die Hem verwacht en naar Hem uitziet?

Dat is Hij waard. Dat wil Hij ook.

Daar is Johannes de Doper voor geboren. Daarvoor zendt de HEERE hem voor het aangezicht van Zijn Zoon uit. Dat zal de taak van dat kindeke zijn zoals zijn vader Zacharias zingt. Hij zal profeet zijn. Letterlijk, en ook gij, kindeke zult profeet zijn. Ook gij, er waren er al zoveel geweest. In de loop van het Oude Testament. U kent er vast enkele: Elia, Hosea, Amos, Jeremia, Ezechiël, Haggai en Zacharia, Maleachi. En de laatste in deze rij zal zijn: Johannes. Vlak voordat de Koning Zelf komt, voor Zijn Aangezicht heen om Zijn wegen te bereiden.

Dat roept het beeld op van de aankomst van een koning uit die tijd. Om een stad te bezoeken. Gezeten in een koninklijke wagen, komend en rijdend naar die stad. Dan moest ervoor gezorgd worden dat de weg goed berijdbaar was. Er waren natuurlijk geen asfalt wegen zoals hier en nu. Maar wegen waren paden door de vlakke, door de weilanden,

door de heuvels heen. Met na verloop van tijd putten en kuilen, stenen en hobbels, krommingen en bochten om een struik of boom heen. Dat kon natuurlijk niet zo blijven. De wagen van de koning moest fatsoenlijk kunnen rijden. Zonder al te veel te schokken, of vast te komen zitten, of onmogelijke bochten te moeten maken. Jesaja profeteerde er al van: alle dalen zullen verhoogd worden, en alle bergen en heuvelen zullen vernederd worden, en wat krom is dat zal recht en wat hobbelachtig is zal tot een vallei gemaakt worden.

1 verkondiging:

Bereidt de weg! Bereidt de weg des HEEREN.

Als de Koning komt. Om deze wereld te bezoeken, om Zijn Gemeente te bezoeken. Dat deed Hij met kerst en Zijn optreden op aarde daarna. We worden geroepen om Zijn komst te gedenken binnenkort. Maar Hij blijft komen. Elke zondag weer komt Hij tot Zijn Gemeente in Zijn huis. De ambten vertegenwoordigen Hem. Hij komt tot Zijn Gemeente als de kerkenraad binnenkomt. En Hij zal komen. Op de wolken in heerlijkheid en majesteit. Maar dan geldt voor al dat komen van de Koning: bereidt de weg! Want het mag toch niet zo wezen dat Hij niet verwacht wordt?

Dat er allemaal dalen zijn. Dalen van ingezonkenheid en gelatenheid. Moedeloosheid. Nauwelijks verwachting en verlangen. Geen uitzien. Naar de zondag niet, naar de kerst niet, naar Zijn wederkomst niet. Bereidt de weg. Zorg dat de dalen van ingezonkenheid en doodsheid worden verhoogd en opgevuld.

Of dat er allemaal heuvels en bergen zijn. Van zelfverheffing, van eigendunk. Van een gevoel dat anderen eigenlijk veel grotere zondaars zijn dan ik ben. Dat ik toch nog best wel aardig functioneer in Gods Koninkrijk. Dat ik best heel wat betekenen in Zijn dienst. Er zijn er genoeg die er zich makkelijker vanaf maken. Bereid de weg, zorg dat de heuvels van hoogmoed en zelfverheffing geslecht zijn en neergeworpen.

Of dat er allemaal krommingen zijn, afbuigingen. Omdat onze wandel in Gods dienst niet recht en standvastig is. Maar zo makkelijk beïnvloed word en afgebogen. Als we het druk hebben buigt het af. Als mensen er wat van kunnen zeggen, dan laten we even niks merken. Als het financieel wat kost, dan laten we het even zitten. Als het strijd geeft dan gaan we even omheen. De dienst aan God is zó kromgetrokken en afgebogen. Bereid de weg. Zorg dat er rechte paden zijn. Standvastig, trouw.

Of dat er hobbels zijn. Waarachter plekken zitten die aan het gezicht onttrokken zijn. Omdat ons leven verborgen zonden heeft. Verborgen plekken die we schuil willen houden. We lijken soms de

HEERE echt te dienen voor het oog, voor de vorm. Maar daar zitten plekken tussen van verborgen zonden. Op onze kamer, achter onze pc of met onze mobiel. Games, erotiek, gokken, drinken. We kunnen het niet laten. Niemand weet het verder, het onttrekt zich aan mensenogen. Bereid de weg. Zorg dat ook die zonden bestreden worden, uitgebannen, echt gehaat.

Bereid de weg des HEEREN! Als Jezus komt, als het kerst wordt, als het zondag wordt, als Hij wederkomt, dat er geen dalen van ingezonkenheid zijn, geen heuvels van hoogmoed, geen krommingen van gemakzucht, geen hobbels van verborgen zonden. Want de Koning komt.

Zou het soms daardoor zijn als we zo weinig zegen ontvangen in Zijn dienst? Dat de kerkdiensten je zo weinig zeggen? Je ze saai vindt, het boeit je niet? Vraag eerst jezelf eens af: hoe leef ik naar de zondag toe? Heb ik de weg bereid? Of zijn er verborgen zonden, geef ik toe aan kromme wegen, denk ik heel wat van mezelf, leef ik in de wereld? ja, geen wonder dat de kerkdiensten je weinig zeggen. Je hebt de weg niet bereid! Kan het zijn dat u of jij daarom zo weinig echt gevoel van Christus hebt? Zo weinig echte geloofszekerheid en geloofsvreugde? Zo weinig echt die harteklop hoort: Ik voor u, Ik voor u?

En zou het daarom zijn dat als het gaat over de wederkomst van Jezus, dat ons dat eigenlijk nooit echt uitkomt? Dat we eigenlijk altijd wel iets hebben van: ja, eerst zou ik dat nog willen meemaken, nee, ik voel me er niet klaar voor, ik moet er eigenlijk nog niet aan denken. Omdat u de weg niet bereid? Leeft in aardsghezindheid, zelfverheffing, niet consequent in Zijn dienst doordeweeks, verborgen zonde hebt en houdt? Zou u daarom zo weinig zegen ontvangen??? Dat is het onderzoeken meer dan waard!

En als God ons zou overlaten aan onszelf, ons los zou laten, dan zouden we nooit gereed zijn Hem te ontvangen. Nooit verlangen, nooit smeking, nooit standvastigheid, nooit oprechtheid. En als Hij dan toch komt. Straks op de wolken? Als Hij komen zal in heerlijkheid en majesteit? En Hij vindt ons slapende. Als dwaze maagden zonder olie. Die beginnen buiten te staan....

2 vergeving:

Maar de HEERE zendt Zijn profeet vooruit! De HEERE wil Zijn Zoon een volk bereiden. Een volk dat Hem verwacht. De HEERE wil Zijn Zoon een bruid bereiden. Die Hem bemint en naar Hem uitzielt. Dat wil de HEERE! Daar heeft Hij behagen in. Omdat Zijn Zoon dat waard is. Daarvoor geleden heeft, daarvoor Zichzelf gegeven heeft. En de

HEERE wil zondaren tot bruid werven. Zondaren redden van het verderf. Zondaren gelukzalig maken. Omdat Hij daar lust in heeft. Geen lust heeft aan de dood van de goddeloze, maar daarin dat hij zich bekeert en leeft. Daarom, omdat het in Gods hart is, zorgt Hij voor een Kerk Die adventsverwachting heeft en de weg bereidt. Zorgt Hij dat dalen worden opgevuld, dat bergen worden vlak gemaakt, dat krommingen recht gemaakt worden, dat hobbels geeffend worden. Dat is Zijns werk. En wie zichzelf niet voorbereid krijgt, niet verlangend, niet smekend, niet oprecht, die valle Hem te voet. Heere, neemt U het over, neemt U het voor Uw rekening.

Maar hoe dan? Door Zijn profeet te zenden. Johannes. Die voor het Aangezicht van de HEERE uitgaat om zijn wegen te bereiden. En hoe vindt dat plaats? Om of door Zijn volk kennis van zaligheid te geven in vergeving van hun zonden. In vergeving van hun zonden. Daar heeft Johannes het over gehad. Hij heeft aangewezen de Heere Jezus als het Lam Gods dat de zonde der wereld wegneemt. Het lam Gods. Dat doet denken aan al die lammeren. Die geofferd werden. Die stierven in plaats van de Israeliet die had gezondigd. Die hun leven moesten geven. In plaats van de Israeliet die had gezondigd. Dan kon die weer naar huis en die ging vrijuit. Jezus het Lam Gods. Stervend onder de last van onze zonden en de toorn Gods. In plaats van zondaren. Dat zij vrijuit zullen gaan. Voor altijd en voor eeuwig. Vrijgesproken. En op de grote verzoendag werd dat nog duidelijker gemaakt. Dan werd er één bok geslacht en als offer gebracht. En de andere bok, daar werden door handoplegging de zonden aan overgedragen. En die werd weggezonden in de woestijn. Weggejaagd, en die mocht nooit meer terugkomen. Die zou in de woestijn sterven en daar dus blijven. De zonden waren weg, voor altijd. Dat woord wordt gebruikt voor vergeving: de wegneming, de wegzending der zonden. Op grond van het offer van Christus worden de zonden, de zondeschuld, weggezonden. Om nooit meer terug te komen. Voor eeuwig weg. De vergeving der zonden. En daarin ligt de kennis der zaligheid. Daarin heeft het volk van Koning Jezus zaligheid. De zondeschuld is weg. Voor altijd. Voor eeuwig. Ik heb vrede met God. Zekerheid van eeuwig leven, want God ziet mij aan als had ik nooit zonde gehad of gekend, ja alsof ik zelf volbracht en gedaan had wat Jezus voor mij voldaan en volbracht heeft. Volkomen zaligheid. Zeker, vast, duurzaam, onwankelbaar. Weet u dat? Is dat de grond van uw godsdienst? Is dat de bron van uw geestelijk leven en dienen van God?

Vergeving, wegneming van zonden. Dat doet God. Kijk, ik kan ook heel wat met mijn zonden doen. Ik kan mijn zonden vergoelijken. Och, zo erg is het toch niet, als het nou nooit erger wordt dan zo, dan valt het nog wel mee. Ik kan mijn zonden verontschuldigen, ja maar het valt ook niet mee, de tijd is zo moeilijk vandaag de dag, en er wordt

zo aan je getrokken, en je bent en blijft toch mens. Ik kan mijn zonden verbeteren. Ik ga het proberen beter te doen, anders, ernstiger, serieuzer. En dat lijkt nog een beetje te lukken ook. Ik kan mijn zonden vergeten. Ja, in het begin, vlak erna voel je je niet zo lekker, maar na verloop van tijd denk je er al minder aan en is de gedachte eraan ondergesneeuwd. Dat kunnen wij met onze zonden doen. En het ergste is, als je denkt dat dat nog helpt ook, al is het maar een beetje.

Maar zonden blijven bij God in gedachtenis. Zonden staan in Zijn boek geschreven. Als smaad, opstand, krenking, verzet. Als redenen tot straf en toorn. Zonden vertoornen God. En God kent geen verjaring. Hij is de onfeilbare Rechter Die recht doet. Ik kan mijn zonden wel vergeten, maar God niet. Zij staan en blijven staan in Zijn boek. En komen terug in het oordeel voor Zijn rechterstoel. Tenzij...Hij er wat mee doet: vergeven. Om Christus wil wegzenden. Voorgoed en voor eeuwig. Wat ik met mijn zonden doe, dat helpt er niet aan. Al probeer ik het een leven lang, maar wat God ermee doet: vergeven. Dat verlost, dat helpt van de schuld af. God is de God, Die vergeeft. Wie heeft zulk een God nodig? Wie heeft er zonden? Wie kan er zelf van alles mee doen, maar niks helpt? Niks geef rust, niks geeft vrede. Maar wat Hij doet, dat geeft rust en vrede: vergeven! Hij vergeeft om Christus wil. Zondaar, kom tot Christus! En zondaren die niet kunnen vergoelijken, verontschuldigen, verbeteren en vergeten die komen. En ontvangen vergeving en kennis van de zaligheid.

Als Jezus u, jou, mij was komen halen 17 december maandagmiddag, was u, jij, ik bereid geweest? Hadden wij kunnen sterven? Of als Hij vandaag of morgen komt: zijn wij bereid? Door de vergeving der zonden. Zo alleen! Zo wandelt Hij onder ons rond vanmorgen om Hem te voet te vallen.

Dat is nodig. Want dat geeft de liefde en de gezindheid om de weg te bereiden. Als je deze zekerheid niet hebt. Al is het een aangevochten en bestreden, maar als je deze zekerheid niet hebt, dan kun je de weg niet bereiden. Als je dat niet hebt, dan dien je God uit angst. Dan dien je God om zelf wat beter ervoor te komen staan. Dan dien je God niet van harte. Dan kun je Zijn weg niet bereiden. Dan geldt één ding: erken dat alles zonde is en vlucht tot Hem Die vergeeft.

Wie van vergeving weet, die zal de weg bereiden voor Zijn Aangezicht. Wie van vergeving weet die zal Hem dienen uit liefde, wederliefde. Die zal Hem tegemoet leven met verlangen. En Johannes roept het ons toe: bereid de weg des Heeren!

3 voorbereiding

Bereid de weg voor de Koning. In verlangen, in smeking, in trouw, in oprechtheid. Om uw Koning te ontvangen. Weet u hoe dat gaat, hoe dat kan, die weg bereiden? Door te overdenken die vergeving omwille van Zijn bloed. Door te overdenken de vergeving: zo radicaal, zo rijk, zo zeker. Nooit meer veroordeeld, voor altijd vrede met God,

eeuwig leven. Wat een heil. Wat een redding. Wat het Hem gekost heeft. Zijn bloed, Zijn offer, Zijn tranen, Zijn worsteling, Zijn nederdaling ter hel. O wat heeft het U gekost. En waarvan ben ik gered door die vergeving en door dat bloed? Van de eeuwige rampzaligheid, van de vloek Gods, van de hel, dáárvan gered. Overdenkt u dat wel eens? Dat geeft liefde en kracht om de weg te bereiden. Dat geeft liefde en kracht om te verlangen, om te vernederen, om standvastig te zijn, om oprecht te zijn. Wanneer dat dan overdenken? Nou, als de Koning komt.

Bereidt de weg des HEEREN. Bereid u voor om de Koning te ontvangen. Op weg naar kerst. Ja, dan moet je soms van alles voorbereiden. Op werk, thuis. Maar houdt u ook uw stille tijd op weg naar kerst? Opdat de weg bereid is als Hij komt met kerst in Zijn Woord? Of moet je met kerst beschaam je hoofd buigen: nog heel niet gereed voor, kerst komt veel te vroeg.....Schaam je je dan niet?

Bereidt de weg des HEEREN. Op weg naar elke zondag. Elke zaterdagavond gaat het er toch om: bereiden we de weg voor de Koning die morgen komt? Hoe gaan we de zondag in? Hoe gaan we de avond-dienst in? Zaterdagavond is voorbereidingsavond om de weg te bereiden. Eigenlijk begint dat al op maandag, om de zondag tegemoet te leven. Om zondagmorgen verlangend te zijn, smekend, trouw en oprecht. Hoeveel winst behaalt de duivel niet op de zaterdagavonden? Hoe vaak moet je niet beschaamd je hoofd buigen als de kerkdienst begint: Heere, ik ben niet gereed, de dienst komt te vroeg, ik moet me schamen

Dat de dalen van moedeloosheid en ingezonkenheid worden tot uitzien en verlangen. Dat je ernaar uitzielt om Hem te ontmoeten. Ernaar verlangt. Zoals een meisje dat verkering heeft verlangt haar vriend weer te zien. Ernaar uitzielt en dagen aftelt tot het weer vrijdag is. Zo uitzien naar de zondag, naar de dienst. Zo uitzien naar de kerst om Hem te ontmoeten. Dat Hij komen zal met Zijn heil. Met Zijn liefde.

Dat de bergen van eigendunk en zelfverheffing geslecht worden. Dat je verbrijzeld raakt. Verbroken hart. Alles wat van mij is is met zonde doortrokken. Mijn aard is zondig. Alle boosheid ligt erin en stroomt overal doorheen. Niets heb ik wat voor God bestaan kan en met niets kan ik Hem voor mij inwinnen. O Heere Jezus, kom, kom met Uw bloed, Uw offer. Smekend. O wat heb ik deze week weer nagelaten, en wat heb ik in ondankbaarheid geleefd en in gedachten gezondigd. Heere Jezus, kom en verzoen mijn schuld. Ontferm U over de grootste der zondaren die U meer nodig heeft dan wie dan ook.

Dat de bochten en krommingen van gemakzucht worden

afgesneden en een rechte weg er komt. God is de belangrijkste, Zijn rechten wegen het zwaarste. Al kost het strijd met mezelf. Al gaat door smaad en spot heen. Al verlies ik er aanzien of kansen door. Al trekt de wereld of al trekken anderen, collega's, vrienden, vriendinnen, o ik verlang om trouw te zijn aan God. Om Hem nooit minder waard te achten dan iets anders, o kon ik Hem maar altijd de doorslag laten geven.

Dat de hobbels geëffend worden. De verborgen zonden worden beleden. Niet meer verstopt en verscholen gehouden, niet meer bedekt. Maar beleden. Doorgrond o God mijn hart en leven zie Gij of bij mij een schadelijke weg is. Alles mag vlak zijn: U mag zien altijd en overal.

Zo wordt het in de overdenking van de zaligheid in vergeving der zonden. Dat is het hart, de bron van deze wegbereiding en voorbereiding.

En geldt zo niet dat heel ons leven Adventstijd is? Om de weg te bereiden. Want Jezus komt. Om ons te halen in ons sterven. Want Jezus komt op de wolken om te oordelen de levenden en de doden. Het einde van ons leven, het begin van Zijn toekomst. Is eigenlijk elk eind van een week niet een voorafspiegeling daarvan? Het einde van de week en het begin van een nieuwe week. Voorbeeld van het einde van ons leven en het begin van de eeuwigheid. Om elke weekeinde je op voor te bereiden, bij stil te staan, alsof niet het weekeinde, maar het levenseinde daar was. Niet de komst van de zondag maar de komst van de Koning! Dat zo heel ons leven voorbereidingstijd is, bereiden van de weg voor de Koning Die komt. Eén grote oefening om de Koning te ontvangen. Als Hij komt als Hij komt in mijn sterven, als Hij komt op de wolken.

En als Hij dan komt, hoe vindt Hij ons dan? Als een onverzoende? Als iemand wiens zonden niet vergeven zijn? Als iemand die als vijand onder Zijn voetbank zal liggen voor eeuwig? Nooit geleerd Hem te verwachten, nooit geleerd de weg te bereiden?

Of als iemand die Hem kent? Als iemand die geoefend heeft. Als iemand die verlangt heeft de weg beter te kunnen bereiden? Als iemand die zo graag meer Hem omhelst zou hebben? Als iemand die gewent heeft meer van Zijn liefde te ontvangen en genieten? Als iemand die altijd in wegbereiden is tekortgeschoten en zo graag het beter had gedaan? Als iemand die zo graag Hem had ontvangen waardig zoals Hij is? Bent u zo iemand? U zult uw wens verkrijgen! Hem eeuwig zien, bruid van de Bruidegom. Hem eeuwig geven wat Hij waard is. Wat een vreugde, daar zij hun wens verkrijgen.

Amen